ORDENANÇA NÚM. 14
REGULADORA DELS PREUS PÚBLICS

Article 1r.

L'establiment, la fixació, la gestió i el cobrament dels preus públics es regeixen pel capítol VI del títol I de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, i altres normes concordants sobre hisendes locals i, supletòriament, per la Llei 8/1989, de 15 d'abril. En els casos no previstos pels textos anteriors, s'apliquen les previsions d'aquesta Ordenança.

Article 2n.

Tenen consideració de preus públics les contraprestacions pecuniàries que se satisfan per:

A) La utilització privativa o l'aprofitament del domini públic municipal.
B) La prestació de serveis o la pràctica d'activitats administratives de competència municipal quan hi concorrin alguna de les dues circumstàncies següents:

a) Que els serveis públics o les activitats administratives no siguin de sol·licitud o de recepció obligatòria.
b) Que els serveis públics o les activitats administratives siguin susceptibles de ser prestades o efectuades pel sector privat perquè no impliquen una intervenció en l'actuació dels particulars o cap altra manifestació d'autoritat, o bé quan no es tracti de serveis dels quals s'hagi declarat la reserva a favor de les entitats locals segons la normativa vigent.

OBLIGATS AL PAGAMENT

Article 3r.

Estan solidàriament obligats al pagament :

A) Els qui han sol·licitat la concessió o la llicència per a l'aprofitament especial o la prestació del servei sempre que no s'esdevingui la circumstància prevista en el paràgraf 2 de l'article 8.

B) Els qui gaudeixen, utilitzen o aprofiten especialment el domini públic en benefici particular, o utilitzen els serveis o activitats pels quals cal satisfer preus públics, encara que no hagin demanat la corresponent concessió, llicència, autorització o prestació.

Article 4t.

No estan obligades al pagament de preus públics les administracions públiques en el cas d'aprofitaments inherents als serveis públics de comunicacions que exploten directament i ni quan els serveis afecten immediatament la seguretat ciutadana.

Article 5è.

El pagament de preus públics per serveis o aprofitaments efectuats i no prèviament autoritzats o que ultrapassin els límits de l'autorització, no comporten la legalització de les utilitzacions o prestacions no autoritzades i és compatible amb la suspensió de la prestació del servei o de l'aprofitament i amb les sancions o altres mesures que correspongui.

INDEMNITZACIONS PER LA DESTRUCCIÓ O DETERIORAMENT DEL DOMINI PÚBLIC

Article 6è.

1. Quan la utilització privativa o l'aprofitament especial provoquin la destrucció o el deteriorament del domini públic, el beneficiari, sense perjudici del pagament del taxa que correspongui, esta obligat a reintegrar el cost total de les despeses corresponents de reconstrucció o reparació i a dipositar prèviament el seu import.

2. La quantia del dipòsit previ es determina d'acord amb els costos unitaris de reposició que s'estableixen a l'annex de les tarifes, i es pot substituir per garantia en forma d'aval bancari a favor de l'Ajuntament. En el cas d'autorització d'espectacles ambulants, com circs o teatres, un informe tècnic determinarà la fiança a constituir que com a mínim serà de 300,00 € per cada llicència o autorització.

3. La devolució del dipòsit previ o la garantia té lloc després de la sol·licitud prèvia de l'interessat, un cop els serveis tècnics municipals hagin verificat la correcta execució dels treballs de reposició o reparació. Si es consideren deficients els treballs, els efectiu directament l'Administració i el seu cost va a càrrec de l'interessat. Si el cost efectiu de les obres resultés superior a l'import del dipòsit previ o la garantia, s'exigirà el pagament de la diferència.

4. Si els danys són irreparables, s'ha d'indemnitzar el municipi amb una quantitat igual al valor dels béns destruïts o a l'import del deteriorament dels malmesos.

5. L'Ajuntament no pot condonar totalment o parcial les indemnitzacions i els reintegraments a què es refereix aquest article.

NAIXEMENT DE L'OBLIGACIÓ

Article 7è.

L'obligació de pagar el preu públic neix amb l'inici de la prestació del servei o la pràctica de l'activitat, o des del moment que es concedeix la utilització privativa o l'aprofitament especial. També neix l'obligació en el moment d'utilitzar un servei públic o d'efectuar un aprofitament especial, encara que no hagi estat autoritzat.

Article 8è.

L'Ajuntament pot exigir el dipòsit previ de l'import total o parcial.
Quan, per causes que no són imputables al pagament obligat del preu, el servei públic, l'activitat administrativa o el dret a la utilització del domini públic no es presti o no es practiqui, l'import esmentat es retorna a qui ha fet el dipòsit.

Article 9è.

1.1 Per al pagament del preu públic, l'Ajuntament pot establir períodes de venciment, mitjançant el reglament del mateix servei o per acords de caràcter general.

1.2 Si hom no ho hagués establert explícitament, en cas que es tracti de prestació de serveis de tracte successiu, el venciment es produeix l'últim dia del trimestre natural; en qualsevol altre supòsit, si el cobrament s'ha d'efectuar per ingrés directe, el venciment es produeix en el moment de la notificació; en altres casos, en el moment del requeriment del pagament.

2.1 L'Ajuntament pot exigir l'avançament o el dipòsit previ de l'import total o parcial dels preus públics.

2.2 Quan per causes que no són imputables a la persona obligada al pagament del preu, el servei públic, l'activitat administrativa o el dret a la utilització o aprofitament del domini públic no es presti o no es practiqui, es té dret a la devolució de l'import del dipòsit previ.

CONCESSIÓ O AUTORITZACIÓ D'APROFITAMENTS ESPECIALS

Article 10è.

1. Quan es tracti de l'ús privatiu de béns de domini públic (entenent com a ús privatiu el que està constituït per l'ocupació directa o immediata d'una porció de domini públic, de manera que se'n limiti o exclogui la utilització per part dels altres interessats) de caràcter continu o d'un ús que comporti la transformació o la modificació del domini públic, el preu públic ha d'ésser objecte de concessió. Les concessions s'adjudiquen, partint del preu de tarifa, mitjançant un concurs segons la normativa del Reglament del patrimoni dels ens locals, aprovat per Decret del Consell Executiu de la Generalitat 336/1988, de 17 d'octubre, i la reguladora de la

contractació dels ens locals. En caràcter supletori hi és d'aplicació el "Reglamento de Bienes de las Entidades Locales", aprovat per RD. 1372/1986, de 12 de juny. L'atorgament de les concessions correspon al Ple, i hi és preceptiu i indispensable el vot favorable de la majoria absoluta dels membres de la corporació quan s'atorgui per més de cinc anys i quan la quantitat dels béns de domini públic siguin superiors al 10 per cent dels recursos ordinaris del pressupost municipal.

2. Quan es tracti de l'ús privatiu de béns de domini públic de caràcter esporàdic o amb una durada inferior a un any, en el cas que els sol·licitants siguin més d'un, l'atorgament de la corresponent llicència correspon a l'alcalde. Per al seu atorgament es parteix del preu de tarifa i cal seguir procediments que, sense perjudici de la seva agilitat, garanteixin els principis d'objectivitat, publicitat i concurrència, com poden ser concurs normal, el concurset, la subhasta mitjançant licitacions a la dita, etc.

3. En els altres casos, correspon a l'alcalde atorgar llicències d'ús o aprofitaments especials de béns de domini públic pel preu de tarifa.

GESTIÓ DELS PREUS PÚBLICS

Article 11è.

L'Administració pot exigir dels usuaris totes les declaracions o aportacions de dades que consideri necessàries per a conèixer el grau real d'utilització del servei o d'aprofitament i pot, així mateix, fer les comprovacions oportunes. En el cas que els usuaris no facilitin les dades esmentades o que impedeixin les comprovacions, l'Administració municipal pot efectuar les liquidacions per estimació, partint de les dades que posseeixi i de l'aplicació dels índex adients.

Article 12è.

L'Administració municipal pot suspendre, excepte en els casos que existeixin normes específiques que ho prohibeixin, la prestació del servei o l'aprofitament especial quan els qui estan obligats al pagament incompleixin l'obligació d'aportar les declaracions o les dades sol·licitades, quan obstaculitzin les comprovacions o quan no satisfacin les quotes vençudes, sense perjudici d'exigir el pagament dels preus acreditats.

Article 13è.

Quan els preus no siguin satisfets en el venciment que els correspongui, l'administració municipal pot exigir, a més de les quotes vençudes, els seus interessos de demora aplicant el tipus d'interès legal, una vegada hagi transcorregut un mes des del venciment de l'obligació.

Article 14è.

Al cap de sis mesos del venciment, l'Ajuntament pot exigir les quantitats que es deuen per via de constrenyiment. El procediment executiu s'inicia amb l'expedició de la certificació de dèbit corresponent i la justificació d'haver-se intentat el cobrament o haver-se fet el seu requeriment.

ESTABLIMENT I FIXACIÓ DELS PREUS PÚBLICS

Article 15è.

L'establiment i la fixació dels preus públics corresponen al ple, sense perjudici de les seves facultats de delegació en la Comissió de Govern, de conformitat amb l'article 26.2.b de la Llei 7/1985, de 2 d'abril.

L'Ajuntament pot atribuir als seus organismes autònoms la fixació dels preus públics establerts pel mateix Ajuntament, corresponents als serveis a càrrec dels esmentats organismes, excepte quan els preus no cobreixin el seu cost. Aquesta atribució pot fer-se, així mateix, i en els mateixos termes, en relació amb els consorcis sempre que no hi hagi una indicació diferent que en els seus estatuts.
En ambdós supòsits els organismes autònoms i els consorcis han d'enviar a l'Ajuntament una còpia de la proposta i de l'estat econòmic d'on es desprengui que els preus públics cobreixen el cost del servei.

Llevat que expressament s'indiqui el contrari, les tarifes dels preus públics no comprenen l'impost sobre el valor afegit (IVA), que s'hi fa repercutir d'acord amb la normativa que el regula.

Article 16è.

Els preus públics que puguin correspondre a la Compañía Telefónica Nacional de Espanya se substitueixen per una compensació en metàl·lic de periodicitat anual, de conformitat amb la disposició addicional 8a. de la Llei 39/1988 en relació amb la Llei 15/1987, de 30 de juliol.

Quan es tracti de preus públics per utilització privativa o aprofitaments especials constituïts en el sòl, subsòl o la volada de les vies públiques municipals, en favor d'empreses explotadores de serveis de subministraments que afectin tota o una part important del veïnat, el seu import consisteix, en tot cas i sense cap excepció, en l'1,5 per cent dels ingressos bruts procedents de la facturació que obtinguin anualment les esmentades empreses en el terme municipal.

El pagament de l'esmentat import és compatible amb l'exigibilitat de taxes o preus públics per a la prestació de serveis.

Article 17è.

En tot expedient d'ordenació de preus públics ha de figurar l'estudi econòmic corresponent que es pot limitar, en el cas d'aprofitaments especials del sòl de domini públic, a una zonificació del terme municipal amb els valors corresponents.

Article 18è.

No es pot exigir preus públics per a cap dels serveis o activitats següents:

A) Abastament d'aigua en fonts públiques
B) Enllumenat de vies públiques
C) Vigilància pública en general
D) Protecció Civil
E) Neteja de la via pública
F) Ensenyament en els nivells d'educació preescolar i educació general bàsica

VIGÈNCIA

Article 19è.

Aquesta ordenança començarà a regir a partir del primer de gener de 1990 i continuarà en vigor mentre no s'acordin la seva modificació o derogació.

Diligència

Aquesta ordenança va ser aprovada pel ple de l'Ajuntament en sessió celebrada el dia quatre de desembre de 1989.

Diligència:

La modificació dels art. 6è i 9è d'aquesta ordenança van ser aprovats pel ple del dia 3 d'octubre de 1994 i es va publicar al BOP núm.149 del 10.12.94.

L'article 6è, punt 2, va ser modificat per acord del ple de 7 d'octubre de 1996, BOP núm. 149 del 10.12.96

L'article 6è va ser modificat per acord del ple de 8.11.04, BOP núm. 165 de 30.12.2004